CZU: 811.161.1’367.625

Aliona SOBOL
Universitatea de Stat din Moldova
(Chişinău)

ECHIVALENTE ROMÂNEŞTI ALE VERBELOR ASPECTUALE DIN LIMBA RUSĂ DERIVATE CU PREFIXUL *OT-*

Romanian equivalents of Russian aspectual verbs formed with the prefix *om-*

Abstract: The Russian prefix –*om* is rarely aspect-oriented, most of the time, contributing to revealing a certain meaning. Due to the polysemy of the prefix -*om*, the prefixed verbs formed with it have various meanings. The derivatives have different values, which belong to several types of Aktionsart: finite, oriented, attenuating, inchoative and intensive, the finite is more frequently attested. The Romanian translated equivalents of the Russian verbs, derived with the prefix -*om*, include, most of the time, aspect verbs, adverbs (of place, of manner, of quantity), adverbial expressions (of manner, of place, of frequency, of quantity), sometimes verbs formed with the prefixes (re-, răs-, trans-) etc. From structural point of view, these equivalents comprise 14 patterns, eight of which have two-member formulas, four – three-member formulas and one –one-member and multi-member formulas.

Keywords: Aktionsart category, Romanian equivalent, Russian, prefix, prefixed verb.

Rezumat: Prefixul *om-* din limba rusă rareori este pur aspectual, de cele mai multe ori, contribuind la dezvăluirea unui anumit sens. Datorită polisemantismului prefixului *om-,* verbele prefixale, formate cu acesta, au diverse semnifiicaţii. Derivatele obţinute comportă diferite valori, care se înscriu în câteva tipuri de Aktionsart: finitiv, orientat, atenuativ, incoativ şi intensiv, atestându-se mai frecvent cel finitiv.

Echivalentele româneşti ale verbelor din limba rusă, derivate cu prefixul *om-*, includ, de cele mai multe ori, verbe aspectuale, adverbe (de loc, de mod**,** cantitative), locuţiuni adverbiale (de mod, de loc, de frecvenţă, cantitative), uneori **–** verbe formate cu prefixe (re-, răs-, trans-) etc. Din punct de vedere structural, aceste echivalente denotă 14 modele, dintre care opt au formule bimembre, patru – trimembre şi câte unul – monomembră şi polimembră.

Cuvinte-cheie: categoria Aktionsart, echivalent românesc, limba rusă, prefix, verb prefixal.

Prefixele, de obicei, determină acţiunea exprimată de verbul la care sunt ataşate din diverse perspective: spaţială, temporală, cantitativă, calitativă etc. sau pot să modifice complet sensul verbului. În articolul de faţă examinăm verbe derivate cu prefixe ce nu le schimbă totalmente semnificaţia, ci doar contribuie la reliefarea modului de realizare a acţiunii redate de lexemul verbal, desemnând astfel variate tipuri de Aktionsart.

BDD-A29173 © 2019 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:49:36 UTC)

S. Agrell defineşte Aktionsartul, ce face parte din categoria funcţional-semantică a aspectualităţii, drept „funcţii semantice ale verbelor prefixale, ale unor verbe neprefixale, ale construcţiilor sufixale, care precizează cum se desfăşoară acţiunea, denotă felul de realizare a ei” (p. 36). Totodată, lingvistul deosebeşte două tipuri de prefixe: 1. ce atribuie verbelor un conţinut absolut nou; 2. ce nu modifică sensul lexemului verbal. Cea de a doua categorie include prefixe: a. ce schimbă doar aspectul; b. ce precizează cum se desfăşoară acţiunea, indică modul de realizare a ei. Prin urmare, în limbile de origine slavă prefixele au două valori: lexicală şi gramaticală, implicând cele două funcţii: derivaţională şi de perfectivare (de schimbare a categoriei gramaticale a aspectului verbal imperfectiv/perfectiv).

Procedeul prefixării în limba română, în comparaţie cu limba rusă, nu este la fel de frecvent. Explicaţia ar fi numărul mai mic de prefixe şi valorile limitate ale acestora. Totuşi, în ultimele decenii, lingviştii remarcă o creştere cantitativă a lexemelor prefixale „mai ales în limbajele cultivate sau specializate şi în presă” (Bidu-Vrănceanu, p. 378).

Datorită caracterului analitico-sintetic al limbii române, în majoritatea cazurilor, unui verb prefixal din limba rusă îi corespund în limba română mai multe lexeme. După cum relevă Al. Zacordoneţ, „Această pluralitate de vocabule româneşti ce se opune frecvent unui singur cuvânt rusesc are mai multe cauze. Cauza cea mai evidentă este prezenţa prefixului la cuvintele respective ruseşti, mai exact utilizarea pe scară largă a prefixării în limba rusă.” (p. 23-24).

Analiza lexico-gramaticală a echivalentelor româneşti ale verbelor prefixale din limba rusă dovedeşte că, de obicei, în componenţa acestora intră: substantive, adjective pronominale nehotărâte, verbe aspectuale, locuţiuni verbale, adverbe de mod, de timp, cantitative (la toate gradele de comparaţie), locuţiuni adverbiale (de mod, de durată, de loc), uneori – pronume nehotărâte la diverse cazuri (nominativ, dativ, acuzativ), semiadverbe, gerunzii, supine, participii substantivizate, prepoziţii simple sau compuse, sintagme, subordonate (completive şi de timp), expresii etc.

Referindu-se la prefixarea verbală, Z. Skoumalova, citată de S. Lebedi (p. 92-93), consideră că, la analiza unui derivat prefixal, trebuie să se ia în considerare doi termeni: *valenţa temelor* şi *valenţa prefixelor*. Prin *valenţa temelor* se are în vedere capacitatea unor teme verbale de a se îmbina cu anumite prefixe, iar prin *valenţa prefixelor* se sugerează potenţialul acestora de a se asocia cu un anumit număr de teme verbale. Astfel, valenţa temelor poate fi de câteva tipuri: minimă (temele verbale se îmbină cu 1-2 prefixe), joasă – 4-3, medie – 5-10, polivalentă – 12-18. Însuşirea temelor verbale de a se combina cu anumite prefixe este determinată de particularităţile de sens ale verbelor şi invers: de potenţialul semantic al prefixelor depinde posibilitatea acestora de a se uni cu un anumit număr de teme verbale.

În acest context, citãm şi o statistică a prefixelor, în funcţie de utilizarea lor ca „pur aspectuale” („préverbes vides”), realizată de D. Cohen, care le ordonează după cum urmează: 1. *по-* – 54%, 2. *с(о)-* – 24%, 3. *о-* – 22,5%; 4. *за-* – 20,25%; 5-6. *на-* – , *из-* – 17,5%; 7. *про-* – 16%; 8. *вы-* – 14,5%; 9. *воз-* – 10%; 10. *раз-* – 8,5%; 11. *и-* – 8,25%; 12. *от-* – 8%; 13. *о(б)-* – 5%; 14. *при-* – 4,5%, *пере-* – 4% (p. 254).

BDD-A29173 © 2019 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:49:36 UTC)

Analizând clasificarea de mai sus, observăm că prefixul *om-* ocupă una dintre ultimele poziţii, deci rareori este pur aspectual, de cele mai multe ori contribuind la dezvăluirea unui anumit sens. Datorită polisemantismului prefixului *om-,* verbele prefixale, formate cu acesta, au diverse semnifiicaţii.

Am atestat în dicţionarele bilingve 105 verbe derivate cu prefixul *om-,* care obţin o nuanţă suplimentară de sens datorită prefixării. Derivatele au, de cele mai multe ori, sensul de acţiune încetată sau terminată, proprie unui Aktionsart finitiv („финитивный"), termen utilizat de N.S. Avilova în clasificarea tipurilor de Aktionsart (p. 265).

Echivalentele româneşti ale lexemelor verbale prefixale din limba rusă, ce marchează o acţiune terminată, conţin diverse verbe aspectuale, apte a desemna etapa de încheiere a procesului. În opinia autorilor *Gramaticii limbii române*, sunt terminative verbele: *a ajunge*, *a conteni, a se duce, a isprăvi, a înceta, a se lăsa, a se opri, a (se) sfârşi*, *a (se) termina* (p. 458). Dintre acestea, sunt aspectuale propriu-zise *a conteni, a isprăvi, a înceta, a (se) sfârşi*, *a (se) termina*, celelalte lexeme verbale polisemantice funcţionând, în anumite contexte, ca verbe de aspect.

În cadrul echivalentelor româneşti ale verbelor din limba rusă, derivate cu prefixul *om-*, am atestat unele lexeme verbale din şirul de mai sus, cele mai frecvente fiind:

1.verbul aspectual propriu-zis **a termina**:

- *отсмеяться,* pf., pop. – **a termina** de râs (DRR, 2002, p. 836).

În componenţa echivalentului românesc de mai sus, verbul aspectual *a termina* este succedat de o formă verbală de supin, dar poate fi succedat şi de anumite clase semantice de substantive, printre care cele temporale, redând împreună „diferite etape ale desfăşurării unui eveniment sau a unei acţiuni, ori „intrarea" sau „ieşirea" dintr-o anumită stare" (GLR, p. 464). Asemenea structură bimembră este caracteristică şi pentru exemplul:

- *отгостить*, pf. – 2. **a termina** vizita, a pleca (din musafirie) (DRR, 2002, p. 836).

Verbul aspectual *a termina* se atestă şi în enunţuri ce comunică interdicţii. Astfel, autorii *Gramaticii limbii române* constată că structurile imperative de tipul: „*Încetează cu prostiile!*, *Termină cu minciunile!,* în care prepoziţia *cu* este „desemantizată"… – în multe cazuri – pot fi echivalate cu structuri negative de felul *Nu mai spune prostii!* (*Încetează să mai spui prostii!*), *Nu mai spune minciuni!* (*Încetează să mai spui minciuni!*)" (p. 467). Exemplul de mai jos este concludent în acest sens:

- *отъездить,* pf., pop. – 1. a călători un timp oarecare; 2. **a termina** de călătorit/ cu călătoriile (DRR, 2002, p. 305).

Examinând toate echivalentele româneşti formate cu verbul **a termina,** observăm că, din punct de vedere structural, în ocurenţa dreaptă poate fi:

- un supin: **a termina** de râs;
- un substantiv: **a termina** vizita;
- o prepoziţie desemantizată + substantiv: **a termina** cu călătoriile.

Valoarea finitivă a verbelor din limba rusă, derivate cu prefixul *om-,* este reprezentată în limba română şi de verbul aspectual propriu-zis **a sfârşi**, ce apare în două tipuri de structuri: îmbinarea a două unităţi verbale şi verb aspectual + substantiv.

BDD-A29173 © 2019 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:49:36 UTC)

În structurile bimembre ce inserează lexeme verbale, terminativul *a sfârşi* reclamă forme de supin. Al doilea tip de structură are în componenţa sa substantive abstracte, inclusiv deverbale, ce conţin semul *temporalitat*e, cum ar fi *plimbare, cuvântare, lucrare* etc. În exemplul următor asemenea substantiv temporal este *dejunul*:

2. verbul aspectual propriu-zis **a sfârşi:**

- *отзавтракать*, pf. – a dejuna, a lua o gustare de dimineaţă, **a sfârşi** dejunul (DRR, 2002, p. 839).

În unele echivalente româneşti lexemul verbal *a sfârşi* concurează cu terminativul *a isprăvi,* care, ca şi majoritatea verbelor aspectuale, se poate îmbina cu forme de supin. De exemplu:

3. verbul aspectual propriu-zis **a isprăvi:**

- *отпахать,* pf. – 2. **a isprăvi** de arat (DRR, 2002, p. 851).

Şi verbul aspectual *a isprăvi,* deopotrivă cu *a termina* şi *a sfârşi,* permite asocierea cu substantive temporale. De exemplu:

- *отгулять,* pf. – 1. a-şi termina plimbarea, **a isprăvi** petrecerea (DRR, 2002, p. 836).

Există echivalente româneşti în care în ocurenţa dreaptă a verbului *a isprăvi* este utilizat un participiu substantivizat, precedat de prepoziţia desemantizată *cu*:

- *отплясать*, pf. – **a sfârşi** un dans; **a isprăvi** cu dansatul (DRR, 2002, p. 853).

Succedat de un verb la conjunctiv sau infinitiv, este utilizat şi

4. verbul aspectual **a înceta**:

- *отзвонить*, pf. – 1. **a înceta** să sune, a termina de sunat (DRR, 2002, p. 839),
- *отгудеть,* pf. – **a înceta** de a şuiera (despre sirene) (DRR, 2002, p. 836).

După cum putem remarca din exemplele de mai sus, verbul **a înceta** se poate asocia cu două tipuri de lexeme verbale. Într-un caz, **a înceta** este urmat de un verb la conjunctiv (**a înceta** să sune), în al doilea – de un verb la infinitiv precedat de prepoziţia **de** (**a înceta** de a şuiera).

Pentru a denota valoarea aspectuală finitivă, redată în limba rusă de verbe prefixale cu *от-,* limba română dispune şi de un mijloc format din:

5. semiadverbul de negare **nu** + adverbul **mai**:

- *отзвенеть*, pf. – **a înceta** să sune, **a nu mai** suna, **a nu mai** răsuna (DRR, 2002, p. 839).

Analizând echivalentele româneşti ale verbelor din limba rusă, formate cu prefixul *от-*, ce au valoare terminativă, constatăm o mare varietate a mijloacelor de expresie. Astfel, echivalentele cuprind, de cele mai multe ori, verbe aspectuale, dar şi verbe la infinitiv, conjunctiv sau supin, substantive, prepoziţii, semiadverbe. Diversitatea acestor mijloace generează şapte modele structurale: trei au formule bimembre, cu verbul antepus, celelalte – formule trimembre, dintre care unul este cu verbul în postpoziţie:

- V asp. + V (sup.);
- V asp. + V (conj.);
- V asp. + S;

BDD-A29173 © 2019 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:49:36 UTC)

• V asp. + Prep. + V (inf.);
• V asp. + Prep. + Part. subst.;
• V asp. + Prep. + S;
• Sadv. + Adv. + V.

Unele derivate verbale, formate cu prefixul *от-*, indică o acţiune motorică îndreptată spre o anumită direcţie, care se înscrie în Aktionsart orientat. În limba română echivalentele unor asemenea verbe inserează, de cele mai multe ori, adverbe sau locuţiuni adverbiale de loc:

6. adverbul de loc **înapoi**:

- *откатиться*, pf.– 1. a se rostogoli **înapoi**; a da/a aluneca **înapoi**. 2. (fig.) a se da **înapoi** (DRR, 2002, p. 840),

7. adverbul de loc **îndărăt**:

- *отплеснуть*, pf. – 1. a se da **îndărăt,** a se rostogoli **înapoi** (DRR, 2002, p. 840).

Sensul de acţiune ce se desfăşoară înapoi este redat şi de un verb derivat cu prefix:

8. prefixul **re-**:

- *отдёрнуть*, pf. – a trage/a smunci înapoi, a **re**trage (DRR, 2002, p. 840),

9. adverbul de loc **departe** la gradul comparativ de superioritate **mai departe:**

- *отсесть*, pf. – a se muta, a se aşeza **mai departe (de)** (DRR, 2002, p. 838),

10. locuţiunea adverbială de loc **într-o parte:**

- *отпрыгнуть*, pf. – a sări înapoi, a sări **într-o parte** (DRR, 2002, p. 854),

11. locuţiunea adverbială de loc **la o parte:**

- *отшагнуть*, pf. – 1. a face un pas **într-o parte**, a se da **la o parte** (DRR, 2002, p. 867),

12. locuţiunea adverbială de loc **într-un alt loc**:

- *отсадить,* pf. – 1. a aşeza **într-un alt loc,** a despărţi; 2. a **răs**ădi, a **trans**planta (DRR, 2002, p. 858).

În exemplul anterior, semnalăm şi două mijloace morfematice de exprimare în limba română a semnificaţiei verbului prefixal din limba rusă:

13. prefixul **răs-** (verbul a **răs**ădi, are sensul de „a transplanta un răsad, din seră sau din răsadniță, în câmp, într-un parc etc.” (DEX, p. 890)),

14. prefixul **trans- (**ce semnifică „dincolo (de)”, „peste”, „prin”) .

Schematic, echivalentele româneşti caracteristice pentru Aktionsart orientat pot fi reprezentate prin cinci formule, dintre care patru sunt bimembre, iar una – monomembră:

• V + Adv.;
• V + Adv. (gr. comp.);
• V + LA;
• LV + LA;
• V pref.

Ataşat la verbele aspectuale, prefixul *от-* le poate imprima şi semnificaţia de acţiune, stare ieşită din limitele a ceea ce este obişnuit sau permis, care, uneori, poate duce la epuizarea subiectului. Acest tip de acţiune se referă la Aktionsart intensiv şi este redat în limba română prin mijloace diferite:

BDD-A29173 © 2019 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:49:36 UTC)

15. locuţiunea verbală **a trece prin suferinţe/chinuri** + adjectivul pronominal nehotărât **tot** cu forma de feminin, plural:

- *отстрадать*, pf. – 1. a trece prin **toate** suferinţele/chinurile (DRR, 2002, p. 842),

16. adverbul de mod **bine***:*

- *откормить*, pf. – 1. a îngrăşa, a hrăni **bine** (DRR, 2002, p. 842),

17. locuţiunea adverbială de mod **de tot:**

- *отлинять,* pf., pop. – a năpârli, a năpârli **de tot** (DRR, 2002, p. 896),

18. locuţiunea adverbială ce dezvăluie frecvenţa **de câteva ori la rând:**

- *отшвырять*, pf. – a arunca, a azvârli **de câteva ori la rând** (DRR, 2002, p. 867).

Din punct de vedere structural, echivalentele româneşti, înscrise în sfera unui Aktionsart intensiv, se manifestă prin trei modele distributive cu verbul antepus:

- V + Adv.;
- V + LA;
- LV + Adj. pron. nehot.

Când au semnificaţia de acţiune atenuată (ceea ce e specific pentru Aktionsart atenuativ), verbele prefixale cu *om-* echivalează în limba română cu sintagme formate dintr-un adverb cantitativ sau locuţiuni adverbiale cantitative. De exemplu:

19. adverbul cantitativ **puţin:**

- *отдоить* pf. – a termina de muls, 2. a mulge **puţin** (DRR, 2002, p. 838),

20. locuţiunea adverbială cantitativă **o parte dintr-o cantitate de lichid:**

- *отлить*[I], pf. – a turna, a vărsa (**o parte dintr-o cantitate de lichid)** (DRR, 1985, p. 896),

21. locuţiunea adverbială cantitativă **o înghiţitură:**

- *отпить*, pf. – 1. a bea (**o înghiţitură**), a gusta (dintr-o băutură) (DRR, 1985, p. 904).

Locuţiunea adverbială din exemplul precedent are, în alte echivalente româneşti, următoarele variante:

22. locuţiunea adverbială cantitativă **câte o înghiţitură;**

23. locuţiunea adverbială cantitativă **câte puţin:**

- *отхлебнуть,* pf. – a bea **câte puţin,** a sorbi **câte o înghiţitură** (DRR, 2002, p. 864).

Toate echivalentele româneşti ale lexemelor verbale cu prefixul *om-,* ce au semnificaţia de acţiune atenuată, micşorată din plinătatea ei, se încadrează în două modele distributive cu formulă binomică, cu verbul antepus:

- V + LA;
- V + Adv.

Deşi am atestat doar un singur exemplu, menţionăm că verbele prefixale cu *om-* pot avea şi semnificaţia de acţiune incoativă, ce indică începutul acţiunii cu o trecere treptată într-o stare anumită, specifică tipului de Aktionsart incoativ. În limba română unui asemenea lexem verbal îi corespunde o expresie:

BDD-A29173 © 2019 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:49:36 UTC)

24. expresia **a-şi lua zborul**:

- *отлететь,* pf. – 1. **a-şi lua zborul,** a zbura (DRR, 1985, p. 896).

Rezumând cele expuse, conchidem că verbele din limba rusă, derivate cu prefixul polivalent *om-,* comportă diverse semnificaţii, care se înscriu în câteva tipuri de Aktionsart: finitiv, orientat, atenuativ, incoativ şi intensiv, atestându-se mai frecvent cel finitiv.

Pentru a desemna valorile atribuite de prefixul *om-*, verbelor din limba rusă, limba română dispune de variate mijloace:

- verbe aspectuale: **a termina, a înceta, a sfârşi, a isprăvi**;

- adverbe la gradul pozitiv: de loc: **îndărăt, înapoi;** de mod**: bine;** cantitative: **puţin**; la gradul comparative de superioritate: **mai departe;**

- adjectivul pronominal nehotărât: **toate;**

- locuţiuni adverbiale: de mod: **de tot;** de loc: **într-o parte, la o parte, într-un alt loc;** de frecvenţă: **de câteva ori la rând**; cantitative: **o parte dintr-o cantitate de lichid, (câte) o înghiţitură, câte puţin;**

- verbe derivate cu prefixele: **re-, răs-, trans-;**

- expresia **a-şi lua zborul**.

Astfel, unui verb prefixal din limba rusă îi corespund în limba română, de cele mai multe ori, două şi mai multe lexeme, ceea ce confirmă, o dată în plus, caracterul analitico-sintetic al limbii române faţă de cel, preponderent, sintetic al limbii ruse.

Din punct de vedere structural, remarcăm alomorfismul mijloacelor de expresie, întrucât echivalentele româneşti ale verbelor din limba rusă, derivate cu prefixul *om-*, denotă 13 modele în plus faţă de cel din limba rusă (verb prefixal), dintre care opt au formule bimembre, patru – trimembre şi câte unul – monomembră şi polimembră.

- V asp. + V (sup.);
- V asp. + V (conj.);
- V asp. + S;
- V + Adv.;
- V + Adv. (gr. comp.);
- V + LA;
- LV + Adj. pron. nehot.;
- LV + LA;
- V asp. + Prep. + V (inf.);
- V asp. + Prep. + Part. subst.;
- V asp. + Prep. + S;
- Sadv. + Adv. + V;
- V pref.;
- Expr.

BDD-A29173 © 2019 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:49:36 UTC)

Referinţe bibliografice:

1. BIDU-VRĂNCEANU, Angela ş.a. *Dicţionar de ştiinţe ale limbii*. Ed. a 2-a. Bucureşti: Nemira & Co, 2005. 606 p.

2. COHEN, David. *L'Aspect verbal*. Paris: Presses Universitaires de France, 1989. 272 p.

3. *Dicţionarul explicativ al limbii române*. Ed. II. Bucureşti: Univers Enciclopedic, 1996. 1992 p.

4. *Dicţionar rus-român.* Gheorghe Bolocan, Elena Şodolescu-Silvestru, Tatiana Voronţova. Coord. ed. Aliona Zgardan-Crudu. Ed. a II-a revăzută şi adăugită. Chişinău: Gunivas, Arc, 2002, 1632 p.

5. *Dicţionar rus-român*. Gheorghe Bolocan, Elena Şodolescu-Silvestru, Tatiana Voronţova. Editura Ştiintifică si Enciclopedică. Bucureşti: 1985. 1060 p.

6. *Gramatica limbii române.* Coordonator Valeria Guţo-Romalo. Vol I. Cuvântul. Bucureşti: Editura Academiei Române, 2005. 712 p.

7. ZACORDONEŢ, Alexandru. *Probleme de stilistică comparată privind limba română şi limba rusă.* Iaşi: Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", 2000. 284 p.

8. АВИЛОВА, Наталья Сергеевна. *Вид глагола и семантика глагольного слова*. М.: Наука, 1976. 327 p.

9. АГРЕЛЬ, Сигурд. *О способах действия польского глагола*. В: Вопросы глагольного вида. М.: Издательство иностранной литературы, 1962. с. 35-38.

10. ЛЕБЕДЬ, С.А. *Видовое формообразование и внутриглагольное словообразование в сфере глаголов с заимствованной основой в чешском языке.* В: Исследования по славянскому языкознанию. М.: Издательство московского университета, 1984, с. 91-114.

Abrevieri

GLR – Gramatica limbii române
DEX – Dicţionarul explicativ al limbii române
DRR – Dicţionar rus-român
pf. – perfectiv
pop. – popular

BDD-A29173 © 2019 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:49:36 UTC)